

هو الحقّ القيوم

الهی تو بینا و آگاهی که ملجأ و پناهی جز تو نجسته و نجویم و بغیر از سبیل محبت راهی نیموده و نپویم در شبان تیره نومییدی دیده‌ام بصبح امید الطاف بی‌نهایت روشن و باز و در سحرگاهی این جان و دل پژمرده بیاد جمال و کمالت خرم و دمساز هر قطره‌ئی که بعواطف رحمانیت موفق بحرست بیکران و هر ذره‌ئی که به پرتو عنایت مؤید آفتابیت درخشنده و تابان پس ای پاک یزدان من این بنده پر شور و شیدا را در پناه خود پناهی ده و بر دوستی خویش در عالم هستی ثابت و مستقیم بدار و این مرغ بی پر و بال را در آشیان رحمانی خود و در شاخسار روحانی خویش مسکن و مأوایی عطا فرما ع

این سند از [کتابخانه مرجع بهائی](http://www.bahai.org/fa/lcgal) دانلود شده است. شما مجاز هستید از متن آن با توجه به مقررات مندرج در سایت www.bahai.org/fa/lcgal استفاده نمایید.

آخرین ویراستاری: ۲۶ اکتبر ۲۰۲۱، ساعت ۳:۰۰ بعد از ظهر